

blive nødvendigt, naar disse Love forhaabentlig i en ikke fjern Fremtid træde ud i Livet i en saa fuldkommen Skikkelse som muligt, da at søge gennemført en ny Indkomstkattelov for Kjøbenhavn. Jeg havde haabet, at det ikke skulde have været nødvendigt at tilstræbe dette, thi jeg ser godt de store Vanskeligheder, der ville være forbundne med Gennemførelsen af en saadan Lov, men som Bestemmelserne nu ere affattede og med det Ønske, som ogsaa jeg har, om ikke at hægte Ting derpaa, som ville vanskeliggøre Lovens Gennemførelse, tror jeg, at der vil komme et Tidspunkt efter dette, hvor ogsaa dette høje Ting vil komme til at beskæftige sig med de særlige københavnske Skatteforhold.

Jeg skal derfor ikke dvæle videre herved, men jeg skal dernæst komme til det Spørgsmaal, som til syvende og sidst for vor Kommune som andre Kommuner vil blive det væsentlige: Hvorledes vil det blive muligt for os at føre vort økonomiske Liv paa Grundlag af det, som bliver Resultatet af disse Love? Paa dette Punkt maa jeg straks sige, at jeg er i væsentlig Overensstemmelse med, hvad der er fremkommet fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Borgbjerg): Han benyttede Udtalelser, som jeg ikke kan tiltræde. Jeg kan ikke tiltræde, at disse Love skulde være de for Kjøbenhavn mest ugunstige, der have foreligget. Det forekommer mig, at det blev tilstrækkelig oplyst i sin Tid, at hvad de Reedtz-Thottske Lovforslag bød Kjøbenhavns Kommune, efterhaanden svandt ned til et saadant Minimum, at det blev til slet ingen Ting, eller at det i Virkeligheden blev til et Underskud, inden vi vare blevne færdige med at slaa dem helt ihjel. Det tør man ikke paastaa om disse Love. Der bydes virkelig Kjøbenhavns Kommune noget, men det er sikkert nok — jeg taler ikke her om de københavnske Skatteydere, men om Kjøbenhavns Kommune — at det er meget lidt og mindre, end Lovkoncipisterne have tænkt sig. Der synes at hvile en uheldig Skæbne over Lovkoncipisternes Arbejde, naar det gælder om at beregne, hvad Kjøbenhavn faar ud af Skattelove. Lige fra Reedtz-Thotts og Lüttichaus Dage til de sidste ærede Koncipister har man taget fejl paa dette Punkt. Det skildres jo saaledes i Henhold til Bemærkningerne til Forslag til Lov om den kommunale Beskatning, at Kjøbenhavns Kommune vil erholde: Det Beløb, hvormed Bygningsafgiften overstiger Ejendomsskylden til Staten, ca.

1 Mill. Kr., Fritagelse for Ligningsskatten 103,000 Kr., Andel i Statstilskuddet 365,000 Kr., tilsammen ca. 1,475,000 Kr. Saa skal Kjøbenhavns Kommune som saadan lige over for sine Skatteydere give Afkald paa $\frac{1}{3}$ af Indkomstskatten, nemlig 1,164,000 Kr., som det er regnet ud efter Kjøbenhavns Kommunes Regnskab for Aaret 1900. Derefter skulde Forskellen blive ca. 300,000 Kr. Dertil kommer saa, som det hedder i Bemærkningerne, „det meget betydelige Beløb, der vil tilfalde Kjøbenhavns Kommune gennem den foreslaaede Selskabsbeskatning.“ Der nævnes ikke paa dette Sted, men man har det vel i Tankerne, hvad der vil tilfalde Kjøbenhavns Kommune som Følge af den foreslaaede mellemkommunale Beskatning. Dertil er nu først at bemærke, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds med Føje gjorde opmærksom paa, at man ved Bygningsafgiften har taget Hensyn til de indlemmede Kommuner, men derimod ikke ved Indkomstskatten, af hvilken vi skulde opgive den ene Procent. Forslaget gaar jo ud paa, at vi i Fremtiden ikke maa opkræve Indkomstskat med mere end 2 pCt., medens vi nu have et Maksimum af 3 pCt. Det, som Kjøbenhavns Kommune saaledes opgiver, er her, som sagt, opgjort til 1,164,000 Kr., men ifølge Opgørelsen paa Budgetforslaget for 1902 vil det blive 1,273,000 Kr., da vi pleje at regne sobert, tror jeg, at man snarere kan sige, at det bliver fulde 1,300,000 Kr. Dette bevirker allerede en Forandring af 130,000 Kr., hvorved Overskuddet gaar ned fra 300,000 til mindre end 200,000 Kr. Men dette er ikke alt. For det første vil Kjøbenhavns Kommune komme til at betale Ejendoms-skyld af de af dens Ejendomme, som drives „privatøkonomisk“. Det er et meget uklart Udtryk, jeg maa lige som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds tillade mig at udbede mig en Forklaring af, hvad man mener dermed. Tænker man derved paa Byens Gasværker, Elektricitetsværker, Vandværker og lignende, er det privatøkonomisk Bedrift, eller tænker man alene paa Grunde og Huse, som Kjøbenhavns Kommune ejer? Jeg forstaar det ikke, det er ikke tydeligt. Der er slet ikke givet nogen Forklaring heraf i Motiverne. Hvis man mener overhovedet, hvad der efter Kjøbenhavns Kommunes Status regnes som indtægtgivende Aktiver, udgør det 48 Millioner. $\frac{3}{4}$ pro mille Ejendomsskyld deraf vil være 36,000 Kr., nota bene hvis man godkender den Beregning deraf, som